

אכילה קודם תפלת מוסף

שוע"ר סי' פט ס"ה

מותר לשתות מים קודם התפלה, אף על פי שהם צורך הגוף, הואיל ולא שייך בהם גאווה. ואפילו בשבת ויום טוב שצריך לקדש על הכוס לפני הסעודה, אין הקידוש אוסרו מלשתות קודם תפלת השחר, כיון שעדיין לא הגיע זמנו, שאין קידוש אלא במקום סעודה וסמוך לה, והרי אי אפשר לו לאכול כלום קודם תפלת השחר.

שוע"ר סי' קנח ס"ב

אפילו פת גמורה אם אינו אוכל אלא פחות מכביצה בלא קליפתה, יש להסתפק אם צריך נטילת ידים ... לפיכך יטול ידיו ולא יברך, ואפילו אוכל כל שהוא צריך נטילת ידים בלא ברכה.

שוע"ר סי' קסח ס"ז

ברכת המוציא אין לה שיעור, שאפילו אינו רוצה לאכול אלא פירור פחות מכזית צריך לברך המוציא. ולא נתנו שיעור כזית אלא בברכת המזון.

שוע"ר סי' קפח ס"י

בשבתות וימים טובים של שלש רגלים שהוא חייב לאכול פת שמברכין עליו ברכת המזון.

הגהת מהרי"ל שם: שמעתי ממנו בסוף ימיו שחזר בו ולא הצריך לאכול כשיעור קביעות סעודה שהרי גם בברכת מעין ג' יש בה הזכרה של קדושת היום.

שוע"ר סי' רעא ס"ט

אסרו חכמים לטעום כלום אפילו מים משהגיע זמן הקידוש עד שיקדש.

שוע"ר סי' עדר ס"ו

וכיון שאכל יתר מעט מכביצה יצא ידי חובתו, אבל כביצה בלבד נקראת אכילת עראי ואינו יוצא בה, ויש אומרים שבכזית בלבד יוצא ידי חובתו.

שוע"ר סי' רפו ס"ד

מותר לטעום אחר תפלת שחרית קודם תפלת המוספין, כמו שמותר לטעום קודם תפלת המנחה משהגיע זמנה, דהיינו אכילת פירות, אפילו הרבה כדי לסעוד הלב, ופת כביצה ולא יותר כמו שנתבאר בסי' רל"ב. ובלבד שיקדש מתחלה וישתה רביעית יין, או יאכל כזית מחמשת המינים, אחר הקידוש מיד.

שוע"ר סי' רפח ס"ב

אדם שהאכילה מזקת לו, שאז עונג הוא לו שלא לאכול, אין צריך לאכול כלל, וכמעט שאסור לו לאכול שלא יצטער בשבת.

שוע"ר סי' רפט ס"ב

ותקנו חכמים לקדש על היין קודם סעודת שחרית כמו קודם סעודת הלילה ... ושלא יטעום כלום קודם לו כמו בקידוש הלילה. אך מותר לשתות מים קודם תפלת השחר, מפני שעדיין לא חל עליו חובת קידוש. ויש אומרים שמותר לטעום קודם קידוש שביום, הואיל ועיקרו אינו אלא מדברי סופרים לא החמירו בו כל כך. ויש לסמוך על דבריהם בשעת הדחק.

שוע"ר סי' שסח ס"ג

מזון ב' סעודות ... שהם כששה ביצים בינונית פת, ויש אומרים שב' סעודות הן כשמונה ביצים.

שוע"ר סי' תרלט ס"א

כבר אמרנו שמותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה, וכמה היא אכילת עראי כביצה, שכן דרך האדם לטעום פעם אחת מלא פיו חוץ לביתו, ומלא פיו הוא כביצה, שאין בית הבליעה מחזיק יותר מכביצה. במה דברים אמורים בפת העשויה מחמשת המינים, או בתבשיל העשוי מחמשת המינים, אבל שאר מיני מאכלים, ואין צריך לומר מיני פירות, אפילו אוכל מהם הרבה, ואפילו קובע עליהן סעודתו, מותר לאכלן חוץ לסוכה, לפי שקביעת מינים אלו אינה חשובה אלא כאכילת עראי של פת.

פסקי דינים צמח צדק שני, ג

שתי סעודות, ראשון דלילי שבת וסעודת שחרית, פשיטא שאין יוצאין במיני תרגימא.

בס"ד, בעזהי"ת, התחילה סדרת שיעורים בנושא :

אכילה קודם תפלה ומצוה

נושא כללי זה מתחלק למספר נושאים פרטיים, שבהם ידונו השיעורים הבע"ל:

(א) אכילה קודם תפלת המנחה.

(ב) אכילה קודם תפלת ערבית.

(ג) אכילה קודם תפלת שחרית.

(ד) אכילה קודם תפלת מוסף.

(ה) אכילה קודם תקיעת שופר.

(ו) אכילת קודם נטילת לולב.

(ז) אכילה קודם ספירת העומר.

(ח) אכילה קודם בדיקת חמץ.

(ט) טעימה קודם קידוש.

(י) טעימה קודם הבדלה.

(יא) האכלת קטנים קודם קידוש.

(יב) האכלת קטנים ביום הכיפורים.

(יג) האכלת קטנים חוץ לסוכה.